

Биљана Јовановић

* * *

Замисли небо се отворило
до реке
 до трамваја
до првог сна
И покушаш ли да га
задржиш напћи ћеш
 на моје тело
Замисли небо се
 отворило и ја у
њему
И још увек
 још увек смо до реке
 стизали
Ти ја и
 небо...

* * *

Све се догодило тако
наивно и заборављено
 од сунца
 Све се догодило у валу
 једном једином морском
а све је остало
 и све заборављено
на пучини
 једној јединој неморској
 очију неких и
 руку нечијих